

02
2026

letnik XVII

brezplačnik Muzeja novejšje zgodovine Celje
in Pokrajinskega muzeja Celje
ISSN 1855-8631

CELJSKE MUZEJSKE NOVICE

NARODU V ZABAVO

Prelomi, vplivi in posebnosti narodnozabavne glasbe

3. 12. 2026–30. 9. 2027

Foto: Slak d. o. o.

Narodu v zabavo

Kaj nam narodnozabavna glasba pove o Sloveniji, njenih ljudeh in času? Vabljeni k odkrivanju enega najbolj prepoznavnih fenomenov slovenske popularne kulture.

>> 3, 6

Foto: Vince Laurence

Tadej Čater

Celjan Tadej Čater je filmski ustvarjalec, scenarist in režiser. Njegov dokumentarni film Praznik mladinske pesmi se je letos uvrstil v program slovenskega filmskega festivala v Portorožu.

>> 5

Foto: Milena Moskon

Od pomladi do pomladi, od zibeli do groba

Nova etnološka razstava »Od pomladi do pomladi, od zibeli do groba« je poklon nekdanjim načinom življenja in kulturi Savinjske regije. Obenem je zasnovana kot poklon slovenstvu.

>> 3, 4

Stara grofija

Stane Rozman,
direktor
Pokrajinskega
muzeja Celje

Arhiv PMC

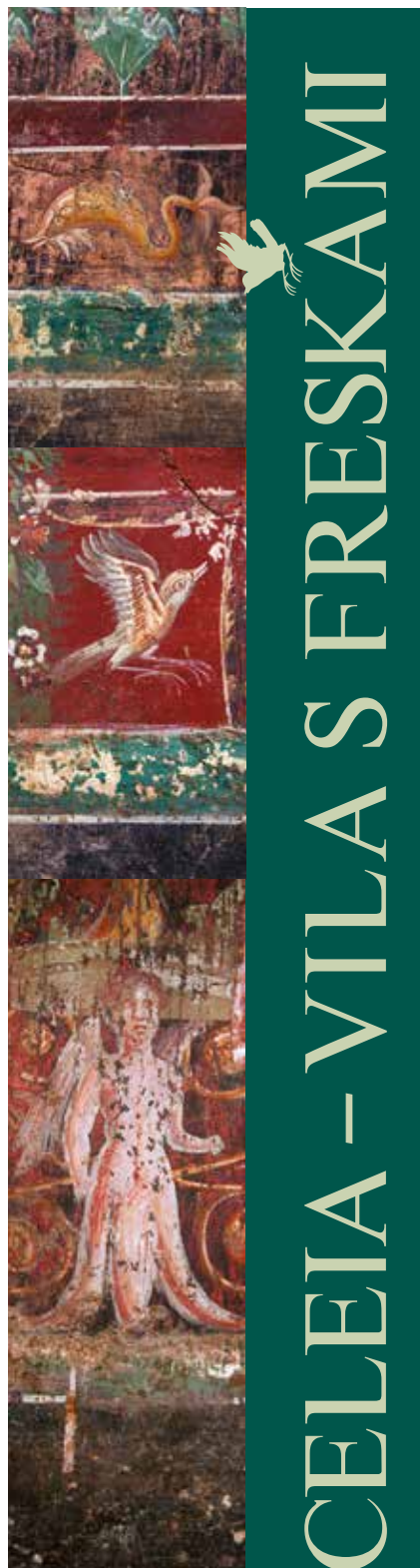
Celovita obnova Stare grofije v Celju, ki je večinsko financirana s sredstvi EU, je z jesenjo prešla v zaključno fazo. Prenovljena fasada bo tej stari renesančni lepotici povrnila njen prvotni videz, ambientalna osvetlitev pa ji bo omogočila, da bo zažarela tudi ponoči. V tej fazi obnove smo preuredili še informacijsko vhodno točko, skupaj z muzejsko trgovino, in obnovili stare sanitarije. Skupaj z že prej postavljenim dvigalom smo zaokrožili gradbene posege, sedaj pa muzej čakajo še postavitve štirih razstavnih sklopov, s čimer bo ta ambiciozna prenova dokončana.

Že v začetku novembra odpiramo novo etnološko razstavo, ki bo postavljena v pritličju Stare grofije. V začetku pomladi 2027 bodo končno na ogled freske z Muzejskega trga – tako tiste »in situ« kot tudi del fresk stropa rimske vile iz 1. st. n. št. Čeprav se zavedamo, da še posebej Celjani nestrpno čakamo na odprtje lapidarija in novega razstavišča pod Muzejskim trgom, pa dela v Restavratorskem centru ZVKDS potekajo zelo počasi. V muzeju upamo, da bomo del rimskega stropa razstavili spomladi 2027, da lahko obiskovalci končno vidijo freske, ki so enakovredne pompejskim, v mnogo čem pa jih tudi prekašajo.

Za konec v muzeju načrtujemo še postavitev dveh depojskih razstav. V muzeju hranimo obsežni zbirki stekla in Schützove keramike, ki sta v zelo omejenem obsegu razstavljeni na Kulturno-zgodovinski razstavi v prvem nadstropju Stare grofije. V skladu z modernimi muzeološkimi pristopi želimo z njimi prikazati tako kvaliteto kot tudi obseg obeh zbirk.

S končanjem celotnega projekta obnove Celje ne bo dobilo novega muzeja, bo pa dobilo takšno podobo Stare grofije, kot so si jo zamislili pred osemdesetimi leti, ko so v najlepšo renesančno stavbo v mestu predstavili Mestni muzej Celje.

Rozman Stan

m n z c
muzej novejšee zgodovine | celje

Muzej novejšee zgodovine Celje,

Prešernova ulica 17, Celje

Stalne razstave: **Živeti v Celju, Otroški muzej**

Hermanov brlog

Občasne razstave: **Svet Hermanovih prijateljev**

(Otroški muzej Hermanov brlog do 31. decembra 2026),

Celje poje: Jurče Vreže in Mladinski pevski festival

(Galerija, do 18. oktobra 2026) **Narodu v zabavo** (Galerija, od 3. decembra 2026)

Odpri: torek–petek od 9.00 do 17.00, sobota od 9.00 do 13.00, nedelja in prazniki od 14.00 do 18.00

Fotohiša Pelikan, Razlagova ulica 5, Celje:

Stalna razstava (Fotohiša), **Občutek doma** (od 13. oktobra 2026 do 8. februarja 2027)

Odpri: po predhodni najavi: <https://www.muzej-nz-ce.si/>

odpiralni-cas-in-vstopnina/

Zapri: ob ponedeljkih, 1. in 2. januar, velikonočna nedelja, 1. in 2. maj, 25. junij, 1. november, 25., 26. in 31. december

www.muzej-nz-ce.si

Razstavišče Stara grofija, Muzejski trg 1, Celje

Stalne razstave: **Kulturnozgodovinska razstava, Od**

gotike do historicizma po korakih (prilagojeno za

osebe z okvaro vida), **Alma M. Karlin Poti**

Občasne razstave: **Od pomladi do pomladi, od zibel**

do groba (nova stalna etnološka razstava,

od 19. novembra 2026), **Veronika Deseniška**

Razstavišče Knežji dvor, Trg Celjskih knezov 8, Celje

Stalne razstave: **Celeia – mesto pod mestom,**

Grofe Celjski, Od šivanke do zvezd

Občasne razstave: **Fotografije srednjeveškega**

Celja (od 5. novembra 2026, DF SVIT)

Center sodobnih umetnosti, Trg Celjskih knezov 8, Celje

Občasne razstave: **Odvrnjen pogled** (Galerija

sodobne umetnosti, do 3. 1. 2027), **Dominika**

Drótos: Vsakdo se za nekaj bori (Likovni salon, do 30. 10. 2026)

Odpri: torek–nedelja od 10.00 do 18.00 (oktober),

torek–petek od 10.00 do 16.00, sobota od 9.00 do

13.00 (november–februar)

Zapri: ob ponedeljkih, nedeljah in praznikih

CELJSKE MUZEJSKE NOVICE

15. oktober 2026

ISSN 1855-8631

Izdajatelj: Muzej novejšee zgodovine Celje in

Pokrajinski muzej Celje

Odgovorna urednika: dr. Tonček Kregar in

Stane Rozman

Glavna urednica: dr. Marija Počivavšek

Uredniški odbor: dr. Tonček Kregar, dr. Marija

Počivavšek, Stane Rozman, Nataša Žmaher

Oblikovna zasnova: Metka Vehovar Piano,

Inspiro d.o.o.

Računalniški prelom: Suzana Senica

Lektoriranje: Špela Kregar

Naklada: 14.000

Tisk: Grafika Gracer

Časopis Celjske muzejske novice je brezplačnik, ki izhaja dvakrat letno in je namenjen seznanjanju najširše javnosti z delom muzejev.

Demenci prijazna točka

MnZC sodi med inkluzivne muzeje, saj si prizadevamo muzejske vsebine približati prav vsem obiskovalcem. Dostopnost smo še razširili. V sodelovanju z Združenjem Spominčica – Alzheimer Slovenija smo odprli Demenci prijazno točko (DPT). Namenjena je osebam z demenco, njihovim svojcem in vsem, ki želijo bolezen boljše spoznati. Z vključitvijo v mrežo DPT se zavezujemo, da bomo obiskovalce informirali in ozaveščali o demenci ter ponudili pomoč vsem, ki kažejo njene znake. Prizadevanja že udejanjamo – v septembru smo izvedli prvo predavanje. Spregovorimo o demenci. **J. T.**

Foto: Egon Horvat

Prestavitev ostalin galorimskega svetišča

V četrtek, 27. avgusta 2026, smo v zunanji lapidarij Pokrajinskega muzeja Celje uspešno predstavili ostaline galorimskega svetišča, odkritega na lokaciji podvoza na Mariborski cesti v Celju. Projekt, ki se izvaja v sodelovanju z MOC in ZVKDS OE Celje, se je sicer začel že pred poletjem, saj je bilo potrebno ostaline svetišča utrditi, dokumentirati in pripraviti na transport. V nadaljevanju pa bo potrebno svetišče še dopolniti z manjkajočimi zidovi in prezentacijo svetišča vključiti v uredeitev zunanje lapidarija Pokrajinskega muzeja Celje. **J. K.**

Foto: Nataša Žmaher

Foto: Tomo Ileseničnik

Antoni Rayzhekov, Izmuzljivi zbor, 2021–2026

Odvrnjen pogled

V Galeriji sodobne umetnosti in v Pokrajinskem muzeju Celje je na ogled skupinska razstava *Odvrnjen pogled*, ki združuje 15 mednarodnih umetnikov s področja fotografije, video umetnosti, kiparstva in instalacije. Pripravil jo je kustos Maximilian Lehner, ki je bil v letu 2026 na rezidenčnem bivanju v Celju. Razstava se ukvarja z odvrčanjem pogleda od katastrof in problemov v svetu kot načinom spoprijemanja z občutkom nemoči ob soočanju z vojnami in družbenim ločevanjem, podnebnimi spremembami in propadanjem okolja ter z drugimi perečimi vprašanji, ki se navezujejo na telesa, družbo in planet. **M. H.**

Foto: Borut Peterlin Wolf Gang

Valerie in Borut Peterlin Wolf Gang, tehnika mokri kolodij

Občutek dóma

Razstava Boruta Peterlina Wolf Ganga in Valerie Peterlin Wolf Gang skozi fotografijo, videopodobo, zvok in besedo raziskuje dom kot prostor spomina, bližine in pripadnosti. Borut in Valerie v svojih delih raziskujeta občutek dóma – Borut z zgodovinskimi fotografskimi tehnikami raziskuje izkušnjo iskanja doma ter načine, kako lahko tudi začasen prostor postane domač, Valerie pa se skozi videopoezijo posveča izkušnji selitev, vračanja in ustvarjanja skupnega doma. Na ogled v Galeriji Božena Fotohiša Pelikan, od 13. oktobra 2026. Vljudno vabljeni! **U. T. Š**

Od pomladi do pomladi, od zibeli do groba

Nova etnološka razstava, ki jo bomo 19. novembra odprli v PMC, osvetljuje nekdanji način življenja in kulturo prebivalstva na območju Savinjske regije. Muzejska pripoved se osredotoča na 19. stoletje in prva desetletja 20., večkrat pa seže tudi v starejša obdobja ali do sodobnosti. Osrednje teme – vsakdanjik in praznik, obredi prehoda, ljudska umetnost in druge – so zakodirane v simbolih, na primer v spirali in šesterolistu. Ti simbolizirajo večno kroženje in ponavljanje, v življenju posameznika in skupnosti, od pomladi do pomladi, od zibeli do groba. **B. T.**

Foto: Barbara Trnovec

Ena od tem je Axis mundi ali svetovno drevo.

Narodu v zabavo

Narodnozabavna glasba že desetletja zaznamuje slovenski vsakdanjik in praznik. Zato je bil že skrajni čas, da nanjo pogledamo tudi skozi muzejsko perspektivo. Razstava *Narodu v zabavo* odpira pogled na njeno zgodovino, ustvarjalce, festivale, medije in občinstva ter na njeno vlogo pri oblikovanju identitete. Ob tem pa se ne izogne vprašanju, zakaj ta glasba nekatere povezuje, druge pa razdvaja. Z izbranimi predmeti, zgodbami, fotografijami in zvokom pokaže, da je narodnozabavna glasba pomemben in še kako aktiven del slovenske popularne kulture. **S. W.**

Foto: Modrijani

Narodnozabavna glasba med odrom, občinstvom in muzejem.

Alojzij Mihelčič, politik med notami

»Bil je človek fine kulture, kot skladatelj pesmi, zlasti cerkvenih, je bil znan v umetniških krogih in v javnosti, bil je tudi spreten politik, ki je preraščal lokalni okvir«, je o Alojziju Mihelčiču (1880–1975) zapisal celjski zgodovinar in sodobnik Janko Orožen.

Mihelčič se je leta 1919 iz Metlike priselil v Celje. S svojimi skladbami – napisal jih je 430 –, z mešanim pevskim zborom, ki ga je vodil, ter kot odbornik Glasbene matice in sodelavec Celjskega kulturnega tedna je pomembno prispeval k mestnemu utripu.

Poleg kulturnega delovanja je Mihelčič zaznamoval tudi gospodarsko in politično življenje Celja. Leta 1921 je na Bregu odprl trgovino z vinom, leta 1931 pa je postal ravnatelj celjske podružnice Vzajemne zavarovalnice. Med letoma 1927 in 1931 je vodil občino Celje-okolica, leta 1935 pa je bil imenovan za župana združene občine Celje. Njegovo županovanje je bilo povezano z intenzivnim komunalnim in socialnim razvojem mesta. Izboljševali so javno infrastrukturo – prometne povezave, vodovodno in kanalizacijsko omrežje, tlakovali in asfaltirali mestne ulice ter urejali mestne gozdove. Zgrajen je bil Delavski dom s prenočišči in javnim

kopališčem, prenovljeno je bilo zavetišče za onemogle, pomembna sredstva pa so namenjali tudi pomoči brezposelnim. Decembra 1938 je bil Mihelčič izvoljen za poslanca Narodne skupščine Kraljevine Jugoslavije, pozneje je postal še njen podpredsednik in član Senata Kraljevine Jugoslavije; zaradi nezdržljivosti funkcij se je odpovedal županovanju. Njegovo celjsko obdobje predstavlja lep primer prepleta političnega, gospodarskega in kulturnega delovanja. Kot župan je pomembno prispeval k modernizaciji Celja in njegovemu razvoju v sodobnejše urbano središče.

MARIJA POČIVAVŠEK

Foto: Egon Horvat

Del bogate Mihelčičeve zapuščine, ki so jo muzeju podarili njegovi potomci, je na ogled na razstavi Živeti v Celju.

Čebelji panj kot moralni kompas

Poslikane čelne deščice na čebeljih panjih kranjičih so slovenska etnološka posebnost; drugod po svetu jih v takšni obliki ne poznajo. Poslikane panjske končnice veljajo za eno najizvirnejših oblik ljudske umetnosti. Poslikavali so jih samouški slikarji, od sredine 18. stoletja do prve svetovne vojne. Znanih je okoli 600 različnih motivov, nabožnih in posvetnih.

Med slednjimi posebno pozornost vzbujajo satirični motivi, na primer motiv hudiča, ki babi brusi jezik. Ni popolnoma jasno, ali ga brusi zato, da bo še ostrejši, ali za kazen, zagotovo pa ta motiv govori o strahu pred ostrim ženskim jezikom.

Med profanimi motivi je zelo zanimiv tudi satiričen motiv boja za moške hlače, ki je upodobljen na kar sedmih »celjskih« panjskih končnicah. Moški je upodobljen brez hlač, boj žensk pa opazuje z zaskrbljenostjo in ne z navdušenjem. Poznamo različne interpretacije tega motiva. Izguba hlač, ki so prispodoba glave družine in patriarhalne moči, je

najpogostejše razumljena kot izguba nadzora in avtoritete. Motiv je torej mogoče razumeti kot posmeh moškim, ki so izgubili avtoriteto. S tem je povezana druga interpretacija, da je boj žensk za moške hlače pravzaprav boj žensk za socialno-ekonomsko enakopravnost z moškimi.

Ne smemo pa spregledati dejstva, da se ženske za hlače borijo med seboj, in ne z moškimi! Motiv lahko torej interpretiramo tudi kot (prostaški) boj neporočenih žensk za moža ali (zgolj) za spolnega partnerja. Motiv je potemtakem mogoče razumeti kot poskus discipliniranja žensk, kot nadzor nad ženskim telesom in njeno spolnostjo, hkrati pa kot težnjo po ohranjanju obstoječega patriarhalnega reda – vse to pa je izraženo skozi satiro in javni posmeh.

BARBARA TRNOVEC

Foto: Nina Sovdat

Panjska končnica Boj za moške hlače

Pivski čaši z Muzejskega trga

V Pokrajinskem muzeju Celje pripravljamo stalno arheološko razstavo Celeia – Vila s freskami. Na razstavi bodo predstavljeni rezultati arheoloških raziskav, ki so spremljale prenovo Muzejskega trga med leti 2016 in 2018. Med predmeti, ki še posebej izstopajo in jim bomo na razstavi posvetili posebno pozornost, sta dve čaši z napisom.

Čaši sta izdelani iz keramike vrhunske kakovosti, s črnim svetlečim se premazom ter belo poslikavo (v tehniki barbotina) v obliki stilizirane vinske trte in z napisom na ramenu. Pri manj ohranjeni prepoznamo le črko I, pri drugi pa je skoraj v celoti ohranjen napis v obliki napitnice VITA VIVAT (Živi življenje). Gre za pivski čaši, tako imenovano keramiko Spruchbecher, ki so jo v 3. in 4. stoletju izdelovali v poreskih delavnicah na območju današnjega Trierja (antični Augusta Treverorum) in se v naših krajih skoraj ne pojavlja.

Foto: Tomaž Lauko

Čaši z Muzejskega trga

Pivski servisi so bili v rimskem obdobju izjemno pomembno posodje, ki ni smelo manjkati v nobeni premožnejši hiši. Izdelani so bili iz kovine, stekla ali keramike, pri čemer so slednji običajno posnemali posodje iz drugih (dražjih) materialov. Zaradi redne in intenzivne uporabe je bilo predvsem keramično posodje podvrženo številnim poškodbam in tako tudi razmeroma hitro zamenjano. Ker se je oblikovno in tehnološko hitro spreminjalo, je za arheologe izjemno pomembno in eno najnatančnejših sredstev za datacijo kontekstov. Pivske čaše se pogosto pojavljajo kot pridatki v grobovih, kjer se razmeroma dobro in skoraj v celoti tudi ohranijo. Čeprav so pogoste tudi med keramiko v naselbinskih kontekstih, so dobro ali skoraj v celoti ohranjeni primerki, kot sta čaši z Muzejskega trga, izjemno redki.

MAJA BAUSOVAC, JURE KRAJŠEK

Tadej Čater

Odvisno, kam postaviš kamero in kaj vidiš skozi njeno oko

Tadej Čater (1967) je filmski ustvarjalec, scenarist in režiser. Njegov dokumentarni film Praznik mladinske pesmi, ki je v okviru razstavnega projekta »Celje poje« in v produkciji MnZC nastal ob 80-letnici Mladinskega pevskega festivala Celje, je bil letos uvrščen v program 29. slovenskega filmskega festivala v Portorožu. Čeprav že dolgo ne živi več v rojstnem mestu, se vanj redno vrača in se še vedno počuti Celjana.

V mladosti ste bili punker. Koliko se to odraža pri vašem delu oz. izbiri vsebin? Zdi se, da še vedno ohranjate poseben interes oz. subtilnost za zgodbe in usode ljudi z družbenega obrobja. Z različnimi mejami, a tudi njihovim preseganjem, se ne nazadnje ukvarja kar nekaj vaših, tudi novejših dokumentarcev. Kot denimo Zadnji kavboj, ki govori o bosanskem navdušencu nad westerni. Ali pa Nonina storja, pripoved o sobivanju ljudi ob meji v Prekmurju ter njihovi kulturni, zgodovinsko pogojeni raznolikosti.

Bilo je v šestem ali sedmem razredu osnovne šole, ko mi je mama predstavila album Dolgcajt od Pankrtov. Seveda se me je dotaknilo. Kar naenkrat so Boney M. in Abba postali dolgočasni. Panker se je naselil v meni in tako je ostalo praktično do danes. Res je, punk me je definiral in temu ne morem ubežati. In ne samo v omenjenih filmih, tudi v drugih so v ospredju liki, ki živijo na robu družbe, pa ni nujno, da so se tam znašli zavoljo okoliščin, ampak so se morda celo sami odločili tja preseliti. Ti ljudje so ves čas nekje v mojem fokusu, na mojem radarju in ko jih ujame oko kamere, zaživijo neko drugo življenje. Takšni so junaki v filmu Ko smo bili samo še otroci, ki so pred 79 leti zgradili Novo Gorico tako rekoč iz nič, takšni so gluhi v Lastovkah, ki letajo nizko, takšni so vsi invalidi, slepi in drugi ljudje s posebnimi potrebami, ki so si upali postaviti svoje življenje pred kamero.

Po drugi strani pa vam ni tuja niti bolj konvencionalna kultura, kot je npr. zborovsko petje, kar ste dokazali z v uvodu omenjenim dokumentarcem o zgodovini in tradiciji celjskega Mladin-

Foto: Maurizio Redivo

skega pevskega festivala. Ste tudi sami kdaj prepevali v zboru? Ali pa ste se povabilu, da posnamete ta film, odzvali bolj iz lokalpatriotskega sentimenta?

Ko mi nekdo omeni Mladinski pevski festival, se v hipu spomnim še na TDF – Teden domačega filma. Zanimivo, na Festivalu slovenskega filma, ki je naslednik TDF, smo predstavili film o Mladinskem pevskem festivalu. Naključje?! Ali pa sem res samo sentimentalni! Ja, ob pevskem festivalu na dan privrejo spomini, ko sem še živel v Celju. Spomnim se mestnega parka, drsališča in skupinskega nastopa. V osnovni šoli smo šli tudi s celim razredom gledat nastope. No, so šli. Nekaj mulcev nas je bilo, ki smo dogodek izkoristili za špricanje šole. Pa vendar je to dogodek, ki je zapisan tako rekoč v vsaki Celjanki in Celjanu. Ni nujno, da je tam nastopil, ima pa glede na dolgoživost festivala gotovo v familiji kakšnega nastopajočega. Enako velja zame. Rad sem pel in še rad pojem, ampak to še zdaleč ne pomeni, da tudi znam peti.

Sprašujem tudi zato, ker ste pred leti posneli dokumentarec o celjskem Kljubu, nekoč legendarnem zbirališču celjske mladine in prostoru alternativne kulture. O tovrstnih prostorih že dolgo ni več ne duha ne sluha.

Pri filmu Mesto, ki kljubuje pa ni bilo nobenega sentimenta. Če sem pevski festival samo opazoval, sem Kljub nekako tudi

sooblikoval. Distanco do teme sem iskal v samem sebi in se osredinil na osebno doživljanje Kljuba. S čimer sem kljuboval. Seveda se v tem marsikdo ni videl in je bil razočaran. Ampak filmska zgodba, pa četudi dokumentarna, je vselej osebna. In podobno je s prostori. Kljub je bil samo prostor, ki smo ga napolnili. In ki so ga napolnili tisti pred nami in tisti za nami. Zato so naše izkušnje in naša doživetja popolnoma različna. Enako velja za mlade in mlajše; moji otroci zahajajo v iste prostore, v katere sem zahajal tudi sam, pa vendar so to drugi prostori. Napolnili so jih s svojo vsebino.

Kakšen pa je tudi sicer pogled na Celje iz vaše današnje perspektive, kako se razlikuje od mesta vaše mladosti in katero Celje je bolj filmično?

Ko sem v času ustvarjanja filma o Mladinskem pevskem festivalu živel v Celju pri sestri, sem Celje ponovno doživel kot Celjan, ki ni nikoli zapustil mesta. V glavi so se mi vrteli različni filmi. Zgodbe so se pretakale iz desetletja v desetletje, iz leta v leto in v vseh teh zgodbah so nastopali isti ljudje. Tisti, zaradi katerih je Celje še vedno moje mesto. Pa čeprav so ulice mojega otroštva in mladosti danes drugačne. Kot je bil tudi pohod na Celjsko kočo popolnoma drugačen od tistega pred 40 leti. Pogled z vrha pa je bil isti. Enako velja za filmičnost mesta – odvisno je od tega, kam postaviš kamero in kaj vidiš skozi njeno oko. **TONČEK KREGAR**

Polka čez ocean in nazaj

Na odprtju nove občasne razstave Narodu v zabavo v Muzeju novejšje zgodovine Celje bo 3. decembra nastopila ameriška zasedba The Chardon Polka Band, ki igra clevelandski stil polke.

Gostovanje je del projekta Slovenski glasbeni mostovi med Celjem in Clevelandom, ki ga muzej pripravlja v sodelovanju z National Cleveland-Style Polka Hall of Fame and Museum. Dan kasneje, 4. decembra, pa bo zasedba nastopila še na Krekovem trgu na koncertu v okviru Pravljničnega Celja, ki ga prireja Zavod Celeia Celje. Glasba je imela za slovenske izseljence pomembno vlogo pri ohranjanju kulturne identitete in občutka

pripadnosti, hkrati pa se je v novem okolju razvijala pod vplivom drugih glasbenih tradicij. V Clevelandu se je tako oblikoval prepoznavni slovenski oziroma clevelandski stil polke, ki izhaja iz slovenske glasbene dediščine, a se je skozi desetletja razvijal po svoje. The Chardon Polka Band s sodobnim glasbenim pristopom to tradicijo približuje novim generacijam poslušalk in poslušalcev. Če so slovenski narodno-zabavni ansambli desetletja gostovali med rojaki v tujini, bomo tokrat glasbeni most prečkali v nasprotni smeri. V Celju bomo lahko slišali polko, ki je s slovenskimi izseljenci odpotovala čez Atlantik, tam zaživela v drugačnem okolju in se zdaj v svoji preoblikovani podobi vrača v Slovenijo.

URŠKA REPAR

The Chardon Polka Bandu bomo decembra prisluhnili v Celju.

Iz Liboj v Kraljevo

S prijaznim posredovanjem dr. Aleksandra Žižka iz Zgodovinskega arhiva Celje so z nami stik vzpostavili kolegi iz Narodnega muzeja Kraljevo v Srbiji. Stična točka? Nekdanja Keramična industrija Liboje.

V Kraljevu poleti 2027 načrtujejo veliko pregledno razstavo o vodilnih jugoslovanskih tovarnah keramičnega posodja. Poleg Jugokeramike in Jugoporcelana bo na njej pomembno mesto pripadlo tudi Keramični industriji Liboje. Ob razstavi bo izšla strokovna monografija o razvoju teh tovarn od konca druge svetovne vojne do razpada skupne države. Avtor poglavja o KIL je kustos Pokrajinskega muzeja Celje Davor Mlinarič.

Po začetni izmenjavi elektronske pošte smo v začetku maja začeli terensko delo. Skupaj z ekipo iz Kraljeva, ki jo je vodila kustosinja Violeta Cvetanoska, smo si ogledali nekdanjo tovarno KILI v Kasazah. Njene prostore danes uporablja več podjetij, od nekdanje proizvodnje

Nekdanja zaposlena Vesna P. Mlinarič razlaga o poteku proizvodnje.

keramike pa ni ostalo veliko. Prizori so ponekod spominjali na postapokaliptični film: zapuščeni stroji, napol prazne pisarne ter razbita in skoraj v celoti demontirana glavna peč. V prostorih smo posneli več kadrov ter opravili intervju z nekdanjo zaposleno, ki nam je predstavila celoten proizvodni proces.

DAVOR MLINARIČ

Pogled od zunaj

Šole v kulturi – razlog za obisk Celja

V Bunkerju, produkcijski hiši iz Ljubljane, delava kar dve Celjanki – zdaj Ljubljančanki. Obe imava na Pokrajinski muzej Celje lepe šolske spomine: obisk Almine sobe, Celjski strop, lobanje grofov in jamskega medveda. V zadnjih letih sva z večjo pozornostjo spremljali tudi delo kolegic v Centru sodobnih umetnosti. Ko smo v Bunkerju snovali večje sodelovanje na področju kulturno-umetništne vzgoje, je bil Pokrajinski muzej Celje eden prvih partnerjev, na katerega sva pomislili.

Skoraj leto dni skupaj s Pokrajinskim muzejem Celje in še tremi partnerji izvajamo program Šola v kulturi ter razvijamo regijsko mreženje na področju kulturno-umetništne vzgoje. Šola v kulturi je kot šola v naravi, le da se otroci in mladi za tri dni odpravijo v mesto, kjer njihove dni napolni umetnost.

Ob sodelovanju sva ponovno odkrivali Pokrajinski muzej Celje – ne le kot organizacijo izjemnih ljudi, temveč kot sodobno kulturno ustanovo, ki je lokalno, regijsko in mednarodno vpeta. Muzej je v projektu center Savinjske regije za kulturna povezovanja in gostitelj šol v kulturi. Vsako leto v Celje pripelje vsaj 20 šol oziroma okoli 500 otrok, mladih in pedagoških delavcev iz vse Slovenije. Po več kot dveh desetletjih se je spremenilo tudi najino doživljanje muzeja. Lobanje, strop in Alma so še vedno super, danes pa prihajava in odhajava s širšo paletto vtisov. Pokrajinski muzej Celje je prostor, ki zna vzpostavljati povezave ter odpirati prava in simbolna vrata novim obiskovalcem in vsem, ki se vračamo.

MAJA VIŽIN IN ALMA R. SELIMOVIČ

Voden ogled po razstavi Odvrnjen pogled s kustosom Maximilianom Lehnerjem v Galeriji sodobne umetnosti za dijake SŠ Veno Pilon Ajdovščina (Šola v kulturi).

Hrati: Jake Kuowe

Foto: Davor Mlinarič

Foto: Maja Antončič

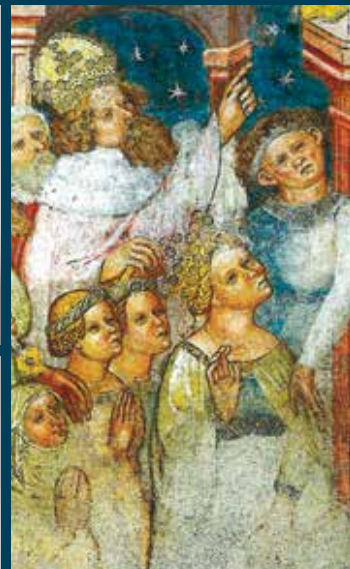
Pokrajinski
muzej Celje

Muzejski trg 1,
Celje

Trg Celjskih
knezov 8,
Celje

Srednji vek

V MUZEJSKI TRGOVINI

Vabimo k ogledu in nakupu
replik srednjeveških
steklenih izdelkov.

Muzej novejšje
zgodovine Celje

Prešernova ul. 17
Celje

NARODU V ZABAVO

Na voljo ob razstavi Narodu v zabavo v Muzeju novejšje zgodovine Celje od 3. 12. 2026 do 30. 9. 2027.

Foto: Rada Hribaršek

Nj. Eksc. Evangelino Lourdes A. Bernas, filipinsko veleposlanico v Avstriji, je navdušila izjemna zgodba Alme M. Karlin.

Foto: arhiv MnZC

Gostovanje razstave Lepota je ženskega imena v Muzeju mesta Zagreb; avtorji razstave Urška Todosovska-Šmajdek, dr. Tonček Kregar in Egon Horvat v družbi ravnateljice zagrebskega muzeja dr. Aleksandre Berberih Slana

Foto: Egon Horvat

Pred zbirko Mozirje in Mozirjani – strokovna ekskurzija MnZC s prostovoljci in obrtniki

Foto: Gaia Horvat

M – kot muzej, poletne Počitniške vragolije v MnZC

Foto: Nataša Žmaher

V okviru Erasmus+ projekta so na delovni obisk v Pokrajinski muzej Celje prišle kolegice iz muzeja Blansko in Boskovice.

Foto: Tomo Jeseničnik

Cate Hops, zvočni performans

Foto: Maja Basovrac

V Pokrajinskem muzeju Celje pripravljamo novo razstavišče Celeia – Vila s freskami.

Foto: Robert Zapusšek

Odprte razstave 1991: Trenutki odločitve; ob avtorici Darji Jan slavnostni govornik, brigadir Slovenske vojske v pokoju Viktor Krajnc, poveljnik Zahodnoštajerske pokrajine TO v času osamosvojitvene vojne

Nagradno vprašanje:

Katera glasbena zasedba bo nastopila na odprtju razstave Narodu v zabavo v MnZC in dan kasneje v sklopu Pravljičnega Celja?

Odgovore pošljite do ponedeljka, 9. novembra 2026, na naslov Muzej novejšje zgodovine Celje, Prešernova ulica 17, 3000 Celje, s pripisom »Nagradno vprašanje«. Tri izmed pravih odgovorov bomo nagradili; nagrajenci bodo o prevzemu nagrade obveščeni po pošti. Osebnostne podatke nagrajencev bomo uporabili izključno za namen obveščanja o nagradni igri.

Nagrajenci iz prejšnje številke so: **Jožica Lešnik**, **Slavko Krajnc** in **Martin Darko Bohorč**, vsi iz Celja. Nagrade vas čakajo v muzejski trgovini Pokrajinskega muzeja Celje.

Odgovor

Ime in priimek

Naslov